COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 16.10.1996
COM(96) 499 def.

96/0249 (CNS)
96/0250 (CNS)

Mededeling aan het Europees Parlement, de Raad en
het Europees Monetair Instituut

Afgeleide wetgeving voor de invoering van de euro en enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

over de invoering van de euro

(door de Commissie ingediend)

Afgeleide wetgeving
voor de invoering van de euro en
enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro

(Mededeling aan het Europees Parlement, de Raad en
het Europees Monetair Instituut)

In december 1995 heeft de Europese Raad van Madrid een scenario goedgekeurd voor de invoering van de gemeenschappelijke munt en verzocht om uiterlijk eind 1996 de technische voorbereidingen voor een verordening van de Raad waarmee het rechtskader voor het gebruik van de euro tot stand gebracht wordt, af te ronden. In verband hiermee dient de Commissie thans twee ontwerp-voorstellen voor verordeningen van de Raad in. De bijgevoegde ontwerp-verordeningen zijn opgesteld overeenkomstig de beginselen voor het bedoelde rechtskader, die in punt 9 van het referentiescenario zijn vastgelegd.

Het rechtskader is na intensief overleg met vertegenwoordigers van de particuliere sector opgesteld en het Europees Monetair Instituut heeft waardevolle bijdragen ertoe geleverd.

Uit het overleg dat de diensten van de Commissie gevoerd hebben, is gebleken dat de concrete voorbereidingen voor de overgang op één munt zowel in de particuliere sector als bij de overheid ertoe nopen dat het rechtskader voor de euro tijdig, ruimschoots vóór het begin van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie, verduidelijkt wordt. In het geval van een aantal bepalingen, met name die over de continuïteit van contracten en de afronding, kan de noodzakelijke rechtszekerheid alleen worden verschaft door de betrokken bepalingen ruimschoots vóór het begin van de derde fase vast te stellen en in werking te doen treden.

Op artikel 109 L, lid 4, derde zin, dat de mogelijkheid biedt "overige maatregelen die nodig zijn voor de spoedige invoering van de [...] enige munteenheid" vast te stellen, kan pas begin 1998 als rechtsgrondslag een beroep worden gedaan: pas dan zal overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, besloten zijn welke Lid-Staten voldoen aan de nodige voorwaarden voor de invoering van één munt. Overeenkomstig het akkoord dat in september 1996 tijdens de informele EcoFin-bijeenkomst in Dublin bereikt is, stelt de Commissie derhalve voor artikel 235 van het Verdrag te gebruiken als rechtsgrondslag voor de bepalingen die voor het scheppen van rechtszekerheid dringend noodzakelijk zijn; de overige bepalingen van het rechtskader kunnen met artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag als rechtsgrondslag worden vastgesteld.

De Commissie stelt voor politieke steun voor de twee ontwerp-verordeningen te verwerven op de bijeenkomst van de Europese Raad te Dublin in december 1996.

Bij deze mededeling zijn de volgende ontwerp-voorstellen gevoegd:

- een verordening van de Raad over de invoering van de euro (grondslag: artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag). Doel hiervan is voor Lid-Staten zonder derogatie bepalingen van monetair recht vast te stellen. De verordening moet op 1 januari 1999 in werking treden en bepaalt dat de euro in de plaats komt van de nationale munteenheden. Tijdens de overgangsperiode, die uiterlijk op 31 december 2001 afloopt, wordt de definitie van de nationale munteenheden van de deelnemende Lid-Staten zodanig gewijzigd dat zij onder-eenheden van de euro worden. In deze periode zijn de euro-eenheid en de nationale munteenheden juridisch gelijkwaardig. In de ontwerp-verordening zijn regels opgenomen over het gebruik van de nationale munteenheid en de euro als volwaardige munteenheid. Ook zijn regels bepaald over euro-bankbiljetten en muntstukken, die uiterlijk op 31 december 2001 in omloop worden gebracht.

  Ingevolge artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag moet overleg worden gevoerd met de Europese Centrale Bank; volgens artikel 109 F, lid 8, kan in de plaats hiervan overleg worden gevoerd met het Europees Monetair Instituut. Raadpleging van het Europees Parlement is formeel niet vereist, maar wel zeer wenselijk.

- een verordening van de Raad over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro (grondslag: artikel 235 van het Verdrag). Doel van deze verordening is bepalingen betreffende de invoering van de euro vast te leggen op gebieden waar dringend behoefte aan rechtszekerheid bestaat. De ontwerp-verordening bevestigt dat de invoering van de euro de continuïteit van contracten of andere rechtsinstrumenten niet aantast. Voorts wordt bevestigd dat met ingang van 1 januari 1999 één ecu in de samenstelling als mand van valuta's één euro wordt. Ook worden in het ontwerp de mate van nauwkeurigheid waarmee op 1 januari 1999 de omrekeningskoersen worden vastgesteld, alsmede afrondingsregels voor het omrekenen van nationale munteenheden in euro's vastgesteld.

  Ingevolge artikel 235 van het Verdrag moet het Europees Parlement worden geraadpleegd. Ingevolge artikel 109 F, lid 6, van het Verdrag moet ook het Europees Monetair Instituut worden geraadpleegd.

TOELICHTING

1. INLEIDING - ALGEMENE TOELICHTING

Belangrijkste doeleinden van de voorstellen

Nu in de voorbereidingen voor de EMU praktische vraagstukken aan de orde komen, verzoeken de betrokkenen steeds vaker om ruimschoots vóór het begin van de derde fase van de EMU volledige rechtszekerheid te scheppen met betrekking tot het gebruik van de euro.

De Europese Raad van Madrid heeft in december 1995 deze behoefte aan rechtszekerheid onderkend en een scenario voor de invoering van de gemeenschappelijke munteenheid bekendgemaakt. Daarbij is bepaald dat op 1 januari 1999 een verordening van de Raad, waarvoor de technische voorbereidingen uiterlijk eind 1996 moeten zijn afgerond, in werking moet treden die het rechtskader voor het gebruik van de euro schept. Ook heeft de Europese Raad het beginsel van de continuïteit van contracten en de 1:1-koers voor het omrekenen van verwijzingen naar de mand-Ecu in verwijzingen naar de euro onderschreven.

Aan de behoefte aan rechtszekerheid wordt door de Commissie tegemoet gekomen door in het voorliggende ontwerp rechtsbepalingen voor te stellen die het rechtskader voor het gebruik van de euro tot stand moeten brengen.

De bepalingen zijn vervat in twee afzonderlijke ontwerp-verordeningen. De reden daarvoor is de volgende. In artikel 109 L, lid 4, derde zin, van het Verdrag is bepaald dat "overige maatregelen die nodig zijn voor de spoedige invoering van de [...] enige munteenheid" kunnen worden genomen. Dit artikel zal echter pas begin 1998 als rechtsgrondslag kunnen worden gebruikt, omdat pas dan overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, besloten wordt welke Lid-Staten voldoen aan de noodzakelijke voorwaarden voor invoering van de gemeenschappelijke munt. Op gebieden waar dringend rechtszekerheid moet worden geschapen, moeten de nodige bepalingen in de nabije toekomst worden vastgesteld, om welke reden ze op artikel 235 van het Verdrag gebaseerd moeten worden. De overige bepalingen die het monetaire recht van de deelnemende Lid-Staten regelen, zijn gebaseerd op artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag. Door deze bepalingen reeds in dit stadium voor te stellen, schept de Commissie de mogelijkheid dat daarover politieke overeenstemming bereikt wordt, zodat de feitelijke vaststelling ervan in 1998 slechts een formaliteit is.

De ontwerp-verordening van de Raad over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro beoogt:

- te bevestigen dat met ingang van 1 januari 1999 verwijzingen naar de Ecu in contracten en andere rechtsinstrumenten worden vervangen door verwijzingen naar de euro, tegen een omrekeningskoers van één euro voor één ecu;

- de continuïteit van contracten die in de nationale munteenheden of in Ecu luiden en tot na 1 januari 1999 doorlopen, te bevestigen;

- de mate van nauwkeurigheid te bepalen waarmee op 1 januari 1999 de omrekeningskoersen onherroepelijk worden vastgesteld;

- afrondingsregels vast te stellen.

Voorts wordt door deze ontwerp-verordening de naam "euro" geïntroduceerd in de communautaire wetgeving. In de overwegingen wordt verwezen naar het besluit van de Europese Raad over deze aanduiding.

De ontwerp-verordening heeft een aantal belangrijke gevolgen, waaronder:

- bevestiging en zekerheid voor de markten dat door de invoering van de euro contracten niet worden aangetast;

- bevestiging van de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit contracten die in de mand-Ecu luiden;

- vereenvoudiging van de technische voorbereidingen voor de overgang op de euro, met name op het gebied van de informatietechnologie.

De ontwerp-verordening over de invoering van de euro heeft als belangrijkste doelstellingen:

- het bepalen van een tijdschema voor de voltooiing van de overgang op de euro;

- het met ingang van 1 januari 1999 vervangen van de nationale munteenheden door de euro;

- het bepalen van een in rechte afdwingbare equivalentie van de euro en de nationale munteenheden in de periode waarin nog geen euro-bankbiljetten en -muntstukken in omloop zijn;

- te zorgen dat particuliere partijen in het economisch verkeer tijdens deze overgangsperiode de euro mogen gebruiken, zonder daartoe verplicht te kunnen worden;

- regels te bepalen voor het in omloop brengen en beschermen van bankbiljetten en muntstukken.

Voorts geeft de ontwerp-verordening partijen in het economisch verkeer meer zekerheid over:

- het tijdschema voor de voltooiing van de overgang;

- de ruimte om tijdens de overgangsperiode de euro onder zijn eigen naam en in de vorm van de nationale munteenheden te gebruiken;

- het aan het einde van het overgangsproces inwisselen van in de nationale munteenheden luidende bankbiljetten en muntstukken tegen in euro luidende bankbiljetten en muntstukken.

2. TOELICHTING OP DE AFZONDERLIJKE ARTIKELEN VAN VERORDENING (EG) NR. [...] VAN DE RAAD OVER ENKELE BEPALINGEN BETREFFENDE DE INVOERING VAN DE EURO

Artikel 1

In dit artikel worden de in de ontwerp-verordening gebruikte begrippen gedefinieerd.

Het begrip "rechtsinstrumenten" beoogt alle instrumenten die juridisch relevant zijn en waarin wordt verwezen naar munten, munteenheden of bedragen in munteenheden. Expliciet wordt aangegeven dat ook betaalmiddelen zoals cheques, die geen bankbiljetten of muntstukken zijn, hieronder vallen.

Het begrip "nationale munteenheden" definieert de munteenheden van de Lid-Staten zonder derogatie, die tijdens de overgangsperiode nog in gebruik zijn.

Overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag kunnen de omrekeningskoersen pas op 1 januari 1999 worden vastgesteld (zie artikel 4).

Artikel 2

Dit artikel is declaratoir. Het bevestigt dat verwijzingen naar de Ecu als mand van de samenstellende valuta's, als bedoeld in artikel 109 G van het Verdrag en gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad, tegen een omrekeningskoers van 1:1 worden vervangen door verwijzingen naar de euro.

In de EG-wetgeving is het gebruik van deze definitie ondubbelzinnig. Ten aanzien van het gebruik van de particuliere Ecu wordt bepaald dat bij contracten waarin de Ecu zonder een duidelijke definitie gebruikt wordt, sprake is van een vermoeden van verwijzing naar de Ecu als gedefinieerd in het EG-recht. Aangenomen mag worden dat in de meeste gevallen de partijen bij in Ecu luidende contracten de bedoeling hebben gehad te verwijzen naar de officiële Ecu, ook al is dit in de bewoordingen van contracten niet altijd goed tot uitdrukking gebracht. De bepaling dat sprake is van een vermoeden bouwt voort op de aanpak die ook in Aanbeveling 94/284/EG van de Commissie betreffende de juridische behandeling van de Ecu en van in Ecu luidende contracten met het oog op de invoering van één Europese munteenheid is gevolgd. Een dergelijk vermoeden laat de contractvrijheid intact, omdat partijen wordt toegestaan iets anders overeen te komen, in welk geval van het bedoelde vermoeden geen sprake is.

In dit artikel wordt voor de gemeenschappelijke munt de naam "euro" gebruikt. In de overwegingen wordt verwezen naar het besluit van de Europese Raad over deze aanduiding.

Bij lid 2 wordt Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad ingetrokken. Vanwege de bepalingen van het Verdrag, met name artikel 109 G en artikel 109 L, lid 4, zou deze verordening bij het begin van de derde fase hoe dan ook haar werking verliezen.

Artikel 3

In dit artikel wordt de continuïteit van rechtsinstrumenten, met name contracten, bevestigd. Het doel ervan is slechts declaratoir. Aangezien de EMU niet kan worden aangemerkt als een onvoorziene gebeurtenis, noch als een ernstige ontwrichtende omstandigheid, kan de invoering van de euro geen grond zijn voor het inroepen van het "principle of frustration", de "Wegfall der Geschäftsgrundlage", de "théorie de l'imprévision" of enige ander beginsel met dezelfde werking. Reeds in het scenario voor de overgang heeft de Europese Raad van Madrid het continuïteitsbeginsel onderschreven.

De formulering "voorwaarde in een rechtsinstrument" heeft met name betrekking op de rentevoeten in financiële contracten, maar ook op alle overige voorwaarden.

De bepaling is van toepassing op contracten die in de munteenheden van de deelnemende Lid-Staten of in Ecu luiden, ongeacht de vraag of zij zijn opgesteld krachtens het recht van een deelnemende of dat van een niet-deelnemende Lid-Staat.

Het artikel verwijst naar de "invoering van de euro", een formulering die in artikel 109 L, lid 4, derde zin, van het Verdrag gebruikt wordt en die ruimer is dan "vervanging". De formulering betreft ook het door verwijzingen naar de euro vervangen van verwijzingen naar de Ecu, als bedoeld in artikel 2 van deze verordening.

De laatste zin bevestigt dat het algemeen aanvaarde beginsel van de contractvrijheid intact blijft.

Artikel 4

In dit artikel worden regels met betrekking tot de omrekeningskoersen bepaald. Volgens artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag kunnen de omrekeningskoersen zelf pas op 1 januari 1999 worden vastgesteld.

Het eerste lid verschaft zekerheid omtrent de vraag welke omrekeningskoersen worden vastgesteld en in hoeveel significante cijfers; dit laatste houdt in dat een omrekeningskoers bestaat uit zes cijfers, te rekenen vanaf de linkerzijde en te beginnen met het eerste getal dat niet nul is (dit mag niet worden verward met het aantal cijfers achter de komma). De Raad verbindt zich ertoe de omrekeningskoersen met deze mate van nauwkeurigheid vast te stellen. Bij de keuze voor zes significante cijfers wordt de norm van het EMS gevolgd.

Ter voorkoming van onnauwkeurigheden bij de omrekening heeft het onherroepelijk vaststellen van de omrekeningskoersen uitsluitend betrekking op de koersen voor het omrekenen van euro's in de nationale munteenheden en vice versa. De bilaterale koersen van de nationale munteenheden ten opzichte van elkaar worden van deze omrekeningskoersen afgeleid.

Lid 2 bepaalt dat de partijen in het economisch verkeer bij omrekening de omrekeningskoersen niet mogen afronden.

Lid 3 verbiedt het gebruik van inverse omrekeningskoersen, omdat dit afronding van de koersen impliceert en, vanwege het vermenigvuldigingseffect van de afronding, met name in het geval van grote bedragen zou kunnen leiden tot aanzienlijke onnauwkeurigheden.

Lid 4 geeft een bindend algoritme voor het omrekenen van een nationale munteenheid in een andere nationale munteenheid; ingevolge de definitie van "omrekeningskoersen" in artikel 1 worden deze bilaterale koersen namelijk niet rechtstreeks vastgesteld.

Artikel 5

In dit artikel wordt een aantal afrondingsregels bepaald voor de omrekening van geldbedragen van de euro in de nationale munteenheden en vice versa en van de ene in de andere nationale munteenheid. Geldbedragen in euro moeten altijd op de dichtstbijzijnde cent worden afgerond. Geldbedragen in de nationale munteenheden moeten op de dichtstbijzijnde onder-eenheid of de dichtstbijzijnde eenheid van de nationale munt worden afgerond. Nationale gebruiken worden gerespecteerd. Deze flexibiliteit zorgt er met name voor dat het in bepaalde landen bestaande gebruik om geldbedragen af te ronden op eenheden anders dan die welke in het artikel genoemd worden (bij voorbeeld om bedragen af te ronden op een veelvoud van de munteenheid), toegestaan blijft.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding. De verordening treedt in werking op de dag na de bekendmaking ervan in het Publikatieblad. Artikel 2 heeft pas met ingang van 1 januari 1999 rechtsgevolgen.

3. TOELICHTING OP DE AFZONDERLIJKE ARTIKELEN VAN DE VERORDENING VAN DE RAAD OVER DE INVOERING VAN DE EURO

Artikel 1

In artikel 1 worden de begrippen "deelnemende Lid-Staten", "rechtsinstrumenten", "omrekeningskoersen", "euro", "nationale munteenheden", "overgangsperiode" en "georganiseerde markten" gedefinieerd.

Het begrip "deelnemende Lid-Staten" wordt gebruikt ter aanduiding van de Lid-Staten zonder derogatie. Hoewel in beginsel alle Lid-Staten van de EU aan de derde fase van de EMU deelnemen, zij het op grond van uiteenlopende regels, wordt het begrip "deelnemende Lid-Staten" gebruikt om de ontwerp-verordening leesbaarder te maken. Het opsommen van de deelnemende Lid-Staten zal aanvaarding van de "lex monetae" in derde landen bevorderen.

De term "rechtsinstrumenten" beoogt betrekking te hebben op alle handelingen die juridisch relevant zijn en waarin wordt verwezen naar munten, munteenheden of bedragen in munteenheden. Met name omvat het begrip alle soorten schriftelijke en mondelinge contracten, stilzwijgend aangegane contracten en contracten die uit het gedrag van de partijen kunnen worden afgeleid.

Ingevolge artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag kunnen de omrekeningskoersen pas op 1 januari 1999 worden vastgesteld. In Verordening (EG) nr. [...] van de Raad over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro zijn regels voor de vaststelling van de omrekeningskoersen vastgelegd. Om afrondingsproblemen te voorkomen worden uitsluitend omrekeningskoersen bepaald waarbij één euro wordt uitgedrukt in elk van de nationale munteenheden van de Lid-Staten. Bilaterale koersen moeten op grond van de omrekeningskoersen voor de euro bepaald worden; hiertoe wordt in de genoemde verordening van de Raad een bindend algoritme vastgelegd. Inverse koersen voor het omrekenen van één eenheid van een nationale munt in euro-eenheden worden niet bepaald.

In de overgangsfase bestaan er verscheidene eenheden van de euro als munt van de deelnemende Lid-Staten: de "euro-eenheid" en de "nationale munteenheden". De term "euro-eenheid" wordt gebruikt om decimale uitdrukkingsvormen van de euro in eenheden van de euro zelf te onderscheiden van niet-decimale uitdrukkingsvormen van de euro in de nationale munteenheden. "Nationale munteenheden" verwijst naar de munten van de deelnemende Lid-Staten, die voor hun vervanging door de euro volwaardige munten waren.

Het einde van de overgangsperiode moet in een later stadium worden bepaald.

In de definitie van "georganiseerde markten" wordt verwezen naar Richtlijn 93/22/EG betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten. Het begrip omvat markten voor de geregelde verhandeling, clearing en afwikkeling van (transacties in) effecten, deelnemingsrechten van instellingen voor collectieve belegging, geldmarktinstrumenten, financiële futures, rentetermijncontracten, swaps, opties op financiële instrumenten en betaalmiddelen.

Artikel 2

Door middel van de eerste zin van dit artikel, gelezen in samenhang met artikel 17, wordt met ingang van 1 januari 1999 de euro ingevoerd als munteenheid van de deelnemende Lid-Staten. De verwijzing naar de Lid-Staten (in plaats van naar de Monetaire Unie) is bedoeld om duidelijk te maken dat de euro de munteenheid van elke Lid-Staat is. Dit moet ambiguïteit met betrekking tot de continuïteit van contracten voorkomen, met name in internationaal verband.

Er wordt onderscheid gemaakt tussen de naam van de munt (euro) en de rekeneenheid (één euro), waarin alle geldbedragen moeten worden uitgedrukt. Zoals overeengekomen tijdens de informele bijeenkomst van de Raad EcoFin te Verona in april 1996 wordt de euro verdeeld in honderd "centen". In de overwegingen wordt uiteengezet dat de definitie van de naam "cent" niet beoogt te voorkomen dat het gebruik van algemeen gangbare varianten op deze naam getolereerd wordt; wel wordt vastgehouden aan het beginsel dat de naam van de gemeenschappelijke munteenheid en de onder-eenheden daarvan uitsluitend door de Gemeenschap worden vastgesteld.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt dat de voormalige nationale munteenheden tegen de omrekeningskoersen worden vervangen door de euro en legt daarmee de "wederkerige band" tussen elke voormalige munteenheid en de nieuwe munteenheid. Daarmee garandeert het artikel de continuïteit van contracten en andere rechtsinstrumenten, overeenkomstig het nominaliteitsbeginsel. De voormalige munteenheden van de deelnemende Lid-Staten worden op 1 januari 1999 vervangen. De overgangsbepalingen waarin de status en het gebruik van de nationale munteenheden worden vastgelegd, zijn juridisch niet van invloed op deze vervanging.

Artikel 4

In dit artikel wordt de rekeneenheid van het ESCB bepaald, die noch in het Verdrag, noch in het Protocol betreffende de ESCB vastgelegd is.

Opgemerkt zij dat, aangezien deze bepaling pas op 1 januari 199 in werking treedt, zij niet de rekeneenheid definieert voor de periode tussen de oprichting van de ECB en het begin van de derde fase. Als zou worden besloten de mand-Ecu te gebruiken, die de rekeneenheid van het Europees Monetair Instituut is, garandeert deze verordening dat de rekeneenheid met ingang van 1 januari 1999 de euro zal zijn; in dat geval is artikel 4 declaratoir.

Artikel 5

Door artikel 5 wordt de toepassing van de artikelen 6 tot en met 9 beperkt tot de overgangsperiode.

Artikel 6

Artikel 6 introduceert het begrip nationale munteenheid, dat in artikel 1 gedefinieerd is. Door middel van de eerste zin van lid 1 worden tijdelijk nadere onderverdelingen (dat wil zeggen naast de onderverdeling van artikel 2, die permanent is) van de gemeenschappelijke munteenheid, de euro, geïntroduceerd. Door deze zin maakt de EG-wetgever gebruik van zijn bevoegdheid om zoveel onderverdelingen van de gemeenschappelijke munt in te voeren als hij wenst, in willekeurig welke fractie van de gemeenschappelijke munteenheid en onder willekeurig welke naam. De omrekeningsfactoren kunnen daarbij kleiner dan 1 zijn. De nationale onderverdelingen worden gehandhaafd.

Het artikel schept de mogelijkheid dat de gemeenschappelijke munteenheid niet alleen onder haar eigen naam gebruikt wordt, maar ook onder de aanduidingen en in de eenheden van de voormalige nationale munteenheden, die uitdrukkingsvormen van de euro worden.

De derde zin zorgt ervoor dat bepalingen van nationaal monetair recht die met deze verordening verenigbaar zijn, tijdens de overgangsperiode van toepassing blijven. Dit betreft hoofdzakelijk bepalingen die verband houden met bankbiljetten en muntstukken.

Lid 2 maakt duidelijk dat het voor de rechtsgeldigheid geen verschil maakt of in een rechtsinstrument wordt verwezen naar de nationale munteenheid of naar de euro-eenheid zelf. Op grond van deze bepaling zijn contracten die in de euro-eenheid luiden, en contracten die in de nationale munteenheden luiden, in gelijke mate rechtsgeldig.

Hetzelfde geldt voor wettelijke bepalingen en andere rechtsinstrumenten.

Artikel 7

Dit artikel heeft uitsluitend betrekking op rechtsinstrumenten die vóór 1 januari 1999 hebben plaatsgevonden. Zonder een dergelijke bepaling zou het bij voorbeeld onzeker zijn of een op 31 december 1998 bestaande vordering in een nationale munteenheid op 1 januari 1999 zou moeten worden beschouwd als een vordering in euro, uitgedrukt in de euro-eenheid zelf, dan wel een vordering in euro uitgedrukt in de betrokken nationale munteenheid.

Op grond van dit artikel wordt een contract dat verplicht tot betaling van bij voorbeeld 100 FF, op 1 januari 1999 een verplichting tot betaling van het daarmee overeenkomende bedrag in euro (dit volgt uit artikel 3), doch luidend 100 FF, omdat dit een onderverdeling van de euro wordt. Pas na de overgangsperiode moeten op grond van artikel 14 verwijzingen naar nationale munteenheden in rechtsinstrumenten worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid (en daarmee als verplichtingen die in de euro-eenheid moeten worden voldaan).

Door dit artikel wordt de status quo bij de muntaanduidingen gehandhaafd; het verhindert echter niet dat partijen bij een contract overeenkomen de denominatie te wijzigen, noch dat de wetgever de denominatie van de munt bij wet wijzigt. Ook heeft de bepaling geen "standstill"-effect op de wetgeving in het algemeen.

Artikel 8

Dit artikel schept een evenwicht tussen de beginselen "geen verplichting" en "geen verbod", die in het referentiescenario waartoe de Europese Raad van Madrid besloten heeft, bepaald zijn. In het eerste lid is bepaald dat de munteenheid waarin een rechtsinstrument luidt - de euro-eenheid of de nationale munteenheid - moet worden gerespecteerd. Het artikel garandeert dat de munteenheid die in het betrokken rechtsinstrument (bij voorbeeld een contract of een wet) bepaald is, moet worden gebruikt voor de uitvoering van alle handelingen (rekeningafschriften, facturen, betalingen, enz.) die krachtens het betrokken rechtsinstrument worden verricht. Lid 1 garandeert dus dat, niettegenstaande de bepalingen van de daaropvolgende leden, de partijen in het economisch verkeer slechts de eenheid - de euro of de nationale munt - hoeven te gebruiken die zij zijn overeengekomen.

Ook garandeert lid 1 dat in geval van wetten die het gebruik van een bepaalde eenheid voorschrijven, bij voorbeeld voor het openbaar maken van jaarrekeningen, de in de wet voorgeschreven munteenheid wordt toegepast.

Uiteraard staat lid 1 er niet aan in de weg dat een debiteur in gevallen waarin girale betaling niet expliciet is overeengekomen, zijn in euro luidende schuld voldoet door betaling in bankbiljetten en/of muntstukken die luiden in de nationale munteenheid die op de plaats van de uitvoering van het contract wettig betaalmiddel is.

Lid 2 laat de partijen de vrijheid overeen te komen dat een andere munteenheid wordt gebruikt dan die welke is aangeduid in het rechtsinstrument die aan hun contractuele betrekking ten grondslag ligt.

Het derde lid dient om de onderlinge verwisselbaarheid van de euro en de nationale munteenheden bij betalingen via creditering van een rekening te bevorderen. Aan de debiteur wordt de keuze gelaten om zijn schuld in de euro-eenheid of in de nationale munteenheid die in het contract bepaald is, te voldoen. Ook maakt deze bepaling duidelijk dat een bank die een voor de euro-rekening bestemde betaling ontvangt, gerechtigd is de noodzakelijke omrekening uit te voeren om een rekening in de betrokken nationale munteenheid te crediteren en vice versa, zonder de begunstigde om toestemming te vragen. De bepaling geldt slechts voor binnenlandse betalingen in de euro of de betrokken nationale munteenheid.

Het vierde lid geeft Lid-Staten de mogelijkheid om in twee specifieke gevallen het gebruik van de euro-eenheid te stimuleren, zelfs als dergelijke maatregelen bepaalde partijen in het economisch verkeer ertoe kunnen verplichten de euro te gebruiken. Het eerste streepje betreft schulden van de overheid en van particulieren. Uitgesloten van de toepassing van deze bepaling is schuld die niet in een waardepapier belichaamd is, zoals bankrekeningen, leningen, enz. Het tweede streepje heeft betrekking op georganiseerde markten als gedefinieerd in artikel 1.

Op grond van het vijfde lid is de lijst van uitzonderingen op het "geen verplichting"-beginsel uitputtend. Voor de formulering is gebruik gemaakt van punt 12 van het referentiescenario dat de Europese Raad van Madrid goedgekeurd heeft en waarin gesteld

wordt dat het "tijdschema in de communautaire wetgeving zal worden vastgesteld en de individuele Lid-Staten wellicht enige vrijheid kan laten."

Het zesde lid bevestigt dat bij wettelijke bepalingen over verrekening enz. de euro-eenheid en de nationale munteenheden beschouwd moeten worden als een en dezelfde geldeenheid.

Artikel 9

Dit artikel bevestigt dat nationale bankbiljetten en muntstukken tijdens de overgangsperiode wettig betaalmiddel blijven. Hun hoedanigheid van wettig betaalmiddel is beperkt tot het grondgebied waar zij vóór de aanvang van de derde fase wettig betaalmiddel waren, en eindigt uiterlijk zes maanden na het einde van de overgangsperiode (zie artikel 15).

Artikel 10

Dit artikel is de weerslag van de bepalingen van artikel 105 A van het Verdrag. De formulering "in omloop brengen" doet geen afbreuk aan het besluit wie de bankbiljetten zal uitgeven (de ECB of de nationale centrale banken). De euro-bankbiljetten zijn de enige bankbiljetten die, in tegenstelling tot de nationale bankbiljetten, in alle deelnemende Lid-Staten wettig betaalmiddel zijn.

Artikel 11

Dit artikel betreft de regels voor muntstukken. Aangezien in het Verdrag geen bepalingen zijn opgenomen over het wettig betaalmiddel zijn van muntstukken, wordt door dit artikel die hoedanigheid aan muntstukken verleent. Het aantal munten dat voor één betaling maximaal als wettig betaalmiddel geaccepteerd moet worden, is bepaald op vijftig, ongeacht de nominale waarde van de muntstukken. In het artikel zijn geen bepalingen opgenomen over de rechten van Lid-Staten op het gebied van het uitgeven van muntstukken voor verzamel- of herdenkingsdoeleinden.

Artikel 12

In dit artikel is bepaald dat bankbiljetten en muntstukken moeten worden beschermd tegen vervalsing en namaak. In de bepaling worden niet rechtstreeks normen gesteld, maar worden de Lid-Staten verplicht adequate sancties te bepalen. Dit sluit niet uit dat in de toekomst, in het kader van de eerste of de derde pijler van de Unie, gezamenlijke stappen worden genomen.

Artikel 13

In dit artikel worden de bepalingen opgesomd die pas vanaf het einde van de overgangsperiode voor bepaalde of onbepaalde termijn van toepassing worden.

Artikel 14

Aan het einde van de overgangsperiode houden de nationale munteenheden op te bestaan. Het artikel bevestigt dat vanaf dit moment verwijzingen naar deze munteenheden in rechtsinstrumenten die reeds aan het einde van de overgangsperiode bestonden, moeten worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid. Dit volgt uit de artikelen 2 en 3. Het artikel verduidelijkt dat het voor de rechtsgeldigheid van rechtsinstrumenten waarin nog steeds naar de voormalige nationale munteenheden verwezen wordt, niet nodig is de muntaanduiding daarin materieel te wijzigen. Er kunnen echter andere redenen zijn, die een dergelijke materiële wijziging wenselijk of in bepaalde gevallen zelfs noodzakelijk maken. Verwijzingen naar de nationale munteenheden in wetten enz. moeten door de nationale wetgever binnen een redelijke termijn worden aangepast.

Na de overgangsperiode kunnen de voormalige nationale munteenheden niet langer worden gebruikt voor het opstellen van contracten enz., omdat elke verwijzing naar een voormalige nationale munteenheid in een nieuw contract een verwijzing zou zijn naar een begrip dat in het monetaire recht niet langer bestaat.

Artikel 15

Dit artikel beoogt de omwisseling van oude tegen nieuwe bankbiljetten en muntstukken, aan het einde van de overgangsperiode, te vereenvoudigen. Gedurende maximaal zes maanden na de overgangsperiode mogen nationale bankbiljetten en muntstukken in omloop blijven. Ter wille van de flexibiliteit is het een Lid-Staat toegestaan deze periode te bekorten, al naar gelang de snelheid waarmee de overgang op zijn grondgebied voltooid wordt.

Artikel 16

Dit artikel laat de Lid-Staten de bevoegdheid te bepalen hoe lang na de overgangsperiode zij in de nationale munteenheid luidende bankbiljetten en muntstukken die door hen zijn uitgegeven, blijven accepteren. Afhankelijk van de nationale bepalingen en gebruiken kan deze periode langer of korter zijn. De Lid-Staten kunnen ervoor kiezen in de nationale munteenheid luidende bankbiljetten en muntstukken voor onbepaalde tijd te blijven accepteren.

VOORSTEL VOOR EEN

VERORDENING VAN DE RAAD OVER ENKELE BEPALINGEN BETREFFENDE DE INVOERING VAN DE EURO

(DOOR DE COMMISSIE INGEDIEND)

Voorstel voor een Verordening (EG) nr. [ ] van de Raad over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro

96/0249 (CNS)

De Raad van de Europese Unie,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut,

(1) Overwegende dat de Europese Raad op zijn bijeenkomst van 15 en 16 december 1995 te Madrid bevestigd heeft dat de derde fase van de Economische en Monetaire Unie op 1 januari 1999 ingaat, zoals bepaald in artikel 109 J, lid 4, van het Verdrag; dat overeenkomstig artikel 109 K van het Verdrag de Lid-Staten die de euro als enige munteenheid invoeren, de Lid-Staten zonder derogatie zijn;

(2) Overwegende dat voorts besloten is de Europese munteenheid de naam "euro" te geven; dat de specifieke naam "euro" wordt gebruikt in plaats van de generieke term "Ecu", die in het Verdrag gebruikt wordt om te verwijzen naar de Europese munteenheid; dat de euro als munteenheid van de Lid-Staten zonder derogatie wordt verdeeld in honderd onder-eenheden, die de naam "cent" hebben;

(3) Overwegende dat, zodra de Lid-Staten zonder derogatie bekend zijn, op basis van artikel 109 L, lid 4, een verordening van de Raad moet worden vastgesteld om het rechtskader voor het gebruik van de euro tot stand te brengen; dat de Raad op de aanvangsdatum van de derde fase overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag de onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoersen aanneemt;

(4) Overwegende dat het ter wille van het soepel functioneren van de gemeenschappelijke markt en de overgang op één munteenheid noodzakelijk is marktdeelnemers in alle Lid-Staten ruimschoots vóór het ingaan van de derde fase rechtszekerheid te verschaffen over een aantal bepalingen betreffende de invoering van de euro;

(5) Overwegende dat op artikel 109 L, lid 4, derde zin, dat de Raad de mogelijkheid geeft met eenparigheid van stemmen van de Lid-Staten zonder derogatie "overige maatregelen die nodig zijn voor de spoedige invoering van de [...] enige munteenheid" te nemen, pas als rechtsgrondslag een beroep kan worden gedaan, zodra overeenkomstig artikel 109 J, lid 4, besloten is welke Lid-Staten voldoen aan de nodige voorwaarden voor

de invoering van één munt; dat het derhalve noodzakelijk is artikel 235 te gebruiken als rechtsgrondslag voor bepalingen op gebieden waar dringend behoefte bestaat aan rechtszekerheid;

(6) Overwegende dat de Ecu als bedoeld in artikel 109 G van het Verdrag en gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad[1] met ingang van 1 januari 1999 niet langer zal zijn gedefinieerd als een mand van samenstellende valuta's en dat de euro een volwaardige munteenheid wordt; dat het besluit van de Raad over de vaststelling van de omrekeningskoersen op zichzelf geen wijziging brengt in de externe waarde van de Ecu; dat dit betekent dat één ecu in de samenstelling van mand van samenstellende valuta's één euro wordt; dat derhalve Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad overbodig is en moet worden ingetrokken; dat een verwijzing naar de particuliere Ecu in rechtsinstrumenten het vermoeden oplevert dat de partijen zijn overeengekomen te verwijzen naar de Ecu als bedoeld in artikel 109 G van het Verdrag en gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad; dat bepalingen over de continuïteit van rechtsinstrumenten alleen als zij zo spoedig mogelijk in werking treden, kunnen beantwoorden aan het doel rechtszekerheid voor de markten te scheppen;

(7) Overwegende dat er een algemeen rechtsbeginsel bestaat, op grond waarvan de invoering van een nieuwe munteenheid de continuïteit van rechtsinstrumenten niet aantast; dat het beginsel van de contractvrijheid in acht moet worden genomen; dat om de rechtszekerheid en duidelijkheid te vergroten het dienstig is expliciet te bevestigen dat het beginsel van de continuïteit van rechtsinstrumenten, met name van contracten, van toepassing is in het geval van de voormalige nationale munteenheden en de euro en in het geval van de Ecu als bedoeld in artikel 109 G van het Verdrag en gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad en de euro; dat dit in het bijzonder betekent dat in het geval van vastrentende instrumenten de invoering van de euro geen wijziging brengt in de nominale rente die de debiteur moet betalen;

(8) Overwegende dat het expliciet bevestigen van het continuïteitsbeginsel voorts in de rechtsgebieden van derde landen zal bijdragen tot de aanvaarding van de continuïteit van contracten;

(9) Overwegende dat onder het begrip "contract", dat voor de definitie van rechtsinstrumenten gebruikt wordt, onder andere verstaan worden schriftelijke en mondelinge contracten, stilzwijgend gesloten contracten en contracten die uit het gedrag van de partijen kunnen worden afgeleid;

(10) Overwegende dat de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag de omrekeningskoersen van de euro, uitgedrukt in de nationale munteenheid van elke Lid-Staat zonder derogatie aanneemt; dat deze omrekeningskoersen moeten worden gebruikt voor het omrekenen van de euro naar de nationale munteenheden en vice versa, alsmede voor het omrekenen van de ene naar de andere nationale munteenheid; dat voor

---

[1] Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de codificatie van de bestaande communautaire wetgeving inzake de definitie van de Ecu na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie; PB L 350 van 31.12.1994, blz. 27.

alle omrekeningen tussen nationale munteenheden onderling een vast algoritme moet worden gebruikt;

(11) Overwegende dat de invoering van de euro het afronden van geldbedragen noodzakelijk maakt; dat het vroegtijdig bepalen van afrondingsregels van essentieel belang is om een tijdige voorbereiding en soepele overgang op de Economische en Monetaire Unie mogelijk te maken;

(12) Overwegende dat, om een hoge mate van nauwkeurigheid bij omrekeningen te bereiken, de omrekeningskoersen in zes significante cijfers moeten worden vastgesteld; dat een in zes significante cijfers bepaalde koers inhoudt dat de koers een getal van zes cijfers is, te rekenen vanaf de linkerzijde en te beginnen bij het eerste cijfer dat niet gelijk is aan nul;

(13) Overwegende dat overeenkomstig artikel 109 F, lid 6, van het Verdrag het EMI moeten worden geraadpleegd over elk voorstel voor een communautair besluit op de gebieden die onder zijn bevoegdheid vallen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- "rechtsinstrumenten": wettelijke bepalingen, bestuursdaden, rechterlijke uitspraken, contracten, eenzijdige rechtshandelingen, betaalmiddelen anders dan bankbiljetten en muntstukken, alsmede andere instrumenten die rechtsgevolgen hebben;

- "omrekeningskoersen": de onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoersen die overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag door de Raad worden aangenomen;

- "nationale munteenheden": de munteenheden van de Lid-Staten zonder derogatie, zoals deze munteenheden op de dag vóór de aanvang van de derde fase in de monetaire wetgeving van de betrokken Lid-Staten gedefinieerd zijn;

- "euro-eenheid": de gemeenschappelijke enige munteenheid die op 1 januari 1999 door de Lid-Staten zonder derogatie wordt aangenomen.

Artikel 2

1. Met ingang van 1 januari 1999 worden in rechtsinstrumenten opgenomen verwijzingen naar de Ecu als bedoeld in artikel 109 G van het Verdrag en gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad vervangen door verwijzingen naar de euro, tegen een koers van één euro voor één ecu. Als in rechtsinstrumenten naar de Ecu wordt verwezen zonder een dergelijke definitie, levert dit het vermoeden op dat wordt verwezen naar de Ecu als bedoeld in artikel 109 G van het Verdrag en gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad.

2. Met ingang van 1 januari 1999 is Verordening (EG) nr. 3320/94 ingetrokken.

Artikel 3

De invoering van de euro heeft niet ten gevolge dat wijziging wordt gebracht in enige voorwaarde in een rechtsinstrument of dat een partij wordt ontslagen of ontheven van de uitvoering van enig rechtsinstrument, en geeft een partij niet het recht een rechtsinstrument eenzijdig te wijzigen of te beëindigen. Partijen mogen bij overeenkomst afwijken van deze bepaling.

Artikel 4

1. De omrekeningskoersen worden vastgesteld als één euro, uitgedrukt in de afzonderlijke nationale munteenheden van de Lid-Staten zonder derogatie. Deze koersen worden vastgesteld in zes significante cijfers.

2. Bij omrekeningen worden de omrekeningskoersen niet afgerond of verkort.

3. - De omrekeningskoersen worden gebruikt voor omrekening van de euro-eenheid naar de nationale munteenheden en vice versa. Inverse koersen, die van de omrekeningskoersen zijn afgeleid, mogen niet worden gebruikt.

4. Geldbedragen die van de ene in de andere nationale munteenheid moeten worden omgerekend, moeten eerst worden omgerekend in een geldbedrag in euro, dat op ten minste drie decimalen wordt afgerond, en moeten vervolgens worden omgerekend in de andere nationale munteenheid.

Artikel 5

Te betalen en te boeken geldbedragen die na omrekening in de euro-eenheid volgens artikel 4 afgerond worden, moeten naar boven of naar beneden worden afgerond op de dichtstbijzijnde cent. Geldbedragen die in een nationale munteenheid worden omgerekend, moeten naar boven of naar beneden worden afgerond op de dichtstbijzijnde onder-eenheid of, indien die niet bestaat, op de dichtstbijzijnde eenheid, of naar nationaal gebruik op een veelvoud of fractie van de onder-eenheid of eenheid van de nationale munt. Als toepassing

van de omrekeningskoers tot een resultaat leidt dat precies de helft van een (onder-)eenheid is, moet het bedrag naar boven worden afgerond.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

VOORSTEL VOOR EEN
VERORDENING VAN DE RAAD OVER
DE INVOERING VAN DE EURO

(DOOR DE COMMISSIE INGEDIEND)

Voorstel voor een Verordening (EG) nr. [ ] van de Raad over de invoering van de euro

96/0250 (CNS)

De Raad van de Europese Unie,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 109 L, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

(1) Overwegende dat in deze verordening bepalingen van monetair recht van de Lid-Staten die de euro hebben ingevoerd, worden vastgesteld; dat bepalingen over de continuïteit van contracten, over het in rechtsinstrumenten vervangen van verwijzingen naar de Ecu door verwijzingen naar de euro en over afronding reeds zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. [...] van de Raad; dat indien noodzakelijk maatregelen moeten worden overwogen die op andere gebieden van het recht betrekking hebben, zoals maatregelen betreffende het in twee munteenheden vermelden van prijzen en de commissie voor omrekening;

(2) Overwegende dat de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst van 15 en 15 december 1995 te Madrid besloten heeft de Europese munteenheid de naam "euro" te geven; dat de specifieke naam "euro" wordt gebruikt in plaats van de generieke term "Ecu", die in het Verdrag gebruikt wordt om te verwijzen naar de Europese munteenheid; dat de euro als munteenheid van de Lid-Staten zonder derogatie is verdeeld in honderd onder-eenheden, die de naam "cent" hebben; dat de definitie van de naam "cent" niet betekent dat in de Lid-Staten algemeen gangbare varianten van deze naam niet mogen worden gebruikt;

(3) Overwegende dat de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, derde zin, van het Verdrag naast het vaststellen van de omrekeningskoersen ook de overige maatregelen neemt die nodig zijn voor de spoedige invoering van de euro;

(4) Overwegende dat, als een Lid-Staat overeenkomstig artikel 109 K, lid 2, van het Verdrag een Lid-Staat zonder derogatie wordt, de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 5, van het Verdrag de overige maatregelen neemt die nodig zijn voor de spoedige invoering van de euro als enige munteenheid in de betrokken Lid-Staat;

(5) Overwegende dat overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag de Raad op de aanvangsdatum van de derde fase de omrekeningskoersen aanneemt die voor de munteenheden van de deelnemende Lid-Staten onherroepelijk worden vastgesteld en waartegen deze munteenheden worden vervangen door de euro;

(6) Overwegende dat, aangezien er voor de euro-eenheid ten opzichte van de nationale munteenheden en voor de nationale munteenheden ten opzichte van elkaar geen wisselkoersrisico meer aanwezig is, wettelijke bepalingen dienovereenkomstig moeten worden uitgelegd;

(7) Overwegende dat met het begrip "contract", dat voor de definitie van rechtsinstrumenten gebruikt wordt, onder andere bedoeld worden schriftelijke en mondelinge contracten, stilzwijgend gesloten contracten en contracten die uit het gedrag van de partijen kunnen worden afgeleid;

(8) Overwegende dat ter voorbereiding van een soepele overgang op de euro een overgangsperiode tussen de vervanging van de munteenheden van de deelnemende Lid-Staten door de euro en het in omloop brengen van euro-bankbiljetten en -muntstukken noodzakelijk is; dat in deze periode de nationale munteenheden worden gedefinieerd als onder-eenheden van de euro; dat daardoor een juridische equivalentie tussen de euro-eenheid en de nationale munteenheden tot stand wordt gebracht;

(9) Overwegende dat de euro de rekeneenheid van de Europese Centrale Bank (ECB) en van de centrale banken van de deelnemende Lid-Staten wordt; dat dit er niet aan in de weg staat dat de nationale centrale banken tijdens de overgangsperiode hun boekhouding in de nationale munteenheid voeren, met name voor hun personeel en voor de overheid;

(10) Overwegende dat tijdens de overgangsperiode rechtsinstrumenten rechtsgeldig kunnen worden opgesteld in de euro-eenheid of in de nationale munteenheid; dat tenzij anders overeengekomen de partijen in het economisch verkeer de muntaanduiding in een rechtsinstrument moeten respecteren bij het uitvoeren van alle handelingen die krachtens het rechtsinstrument moeten worden verricht; dat om te zorgen voor het soepel functioneren van betalingssystemen uitzonderingen op deze algemene regel moeten worden gemaakt; dat om, indien noodzakelijk, de muntaanduiding van uitstaande schuld te wijzigen in de euro en de rekeneenheid voor operationele procedures van georganiseerde markten te wijzigen, de Lid-Staten passende maatregelen moeten kunnen nemen;

(11) Overwegende dat de deelnemende Lid-Staten het gebruik van de euro-eenheid in transacties met de overheid mogen toestaan, maar dit slechts op basis van communautaire wetgeving kunnen opleggen;

(12) Overwegende dat overeenkomstig artikel 105 A van het Verdrag de Raad maatregelen kan nemen om de nominale waarden en technische specificaties van alle muntstukken te harmoniseren;

(13) Overwegende dat bankbiljetten en muntstukken adequaat moeten worden beschermd tegen vervalsing;

(14) Overwegende dat bankbiljetten en muntstukken die in de nationale munteenheden luiden, uiterlijk zes maanden na het einde van de overgangsperiode hun hoedanigheid van wettig betaalmiddel verliezen; dat het om praktische redenen dienstig kan zijn de euro-

bankbiljetten en -muntstukken reeds korte tijd vóór het einde van de overgangsperiode in omloop te brengen;

(15) Overwegende dat vanaf het einde van de overgangsperiode verwijzingen in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangsperiode bestaan, moeten worden gelezen als verwijzingen naar de euro, overeenkomstig de desbetreffende omrekeningskoersen; dat het om dit te bewerkstelligen derhalve niet noodzakelijk is de muntaanduiding in bestaande rechtsinstrumenten materieel te wijzigen; dat de afrondingsregels die in Verordening (EG) nr. [...] van de Raad zijn vastgelegd, ook van toepassing zijn op omrekeningen die aan het einde van of na de overgangsperiode moeten worden uitgevoerd; dat het ter wille van de duidelijkheid wenselijk kan zijn de muntaanduiding te wijzigen zodra dit dienstig is; dat vanaf het einde van de overgangsperiode de voormalige nationale munteenheden niet langer rechtsgeldig gebruikt kunnen worden voor het opstellen van nieuwe rechtsinstrumenten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Titel I

DEFINITIES

Artikel 1

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- "deelnemende Lid-Staten": (land A, land B, enz.);

- "rechtsinstrumenten": wettelijke bepalingen, bestuursdaden, rechterlijke uitspraken, contracten, eenzijdige rechtshandelingen, betaalmiddelen anders dan bankbiljetten en muntstukken, alsmede andere instrumenten die rechtsgevolgen hebben;

- "omrekeningskoersen": de onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoersen die overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag door de Raad worden aangenomen;

- "euro-eenheid": de munteenheid als bedoeld in artikel 2, tweede zin;

- "nationale munteenheden": de munteenheden van de Lid-Staten zonder derogatie, zoals deze munteenheden op de dag vóór de aanvang van de derde fase in de monetaire wetgeving van de betrokken Lid-Staten gedefinieerd zijn;

- "overgangsperiode": de periode die ingaat op 1 januari 1999 op eindigt op uiterlijk 31 december 2001;

- "georganiseerde markten": markten voor de geregelde verhandeling, clearing en afwikkeling van (transacties in) de instrumenten opgenomen op de lijst van deel B in de bijlage bij Richtlijn 93/22/EEG van de Raad[2] betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten, met inbegrip van systemen voor het geregelde verkeer, de clearing en afwikkeling van betaalmiddelen.

Titel II

VERVANGING VAN DE MUNTEENHEDEN VAN DE DEELNEMENDE LID-STATEN DOOR DE EURO

Artikel 2

De munteenheid van de deelnemende Lid-Staten is de euro. De rekeneenheid is één euro. Eén euro is verdeeld in honderd centen.

Artikel 3

De munteenheden van de deelnemende Lid-Staten worden tegen de omrekeningskoersen vervangen door de euro.

Artikel 4

De euro is de rekeneenheid van de Europese Centrale Bank (ECB) en van de centrale banken van de deelnemende Lid-Staten.

Titel III

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 5

De artikelen 6 tot en met 9 zijn tijdens de overgangsperiode van toepassing.

---

2 Richtlijn 93/22/EEG van de Raad van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten (PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27).

Artikel 6

1. De euro wordt eveneens, overeenkomstig de omrekeningskoersen, onderverdeeld in de nationale munteenheden. Onderverdelingen van de nationale munteenheden blijven gehandhaafd. Onder voorbehoud van de bepalingen van deze verordening blijft het monetaire recht van de deelnemende Lid-Staten van toepassing.

2. Als in een rechtsinstrument wordt verwezen naar de nationale munteenheid, is deze verwijzing geldig als ware het een verwijzing naar de euro-eenheid.

Artikel 7

De vervanging van de munteenheden van de deelnemende Lid-Staten door de euro heeft als zodanig niet tot gevolg dat de muntaanduiding in rechtsinstrumenten die op de dag van de vervanging bestaan, wordt gewijzigd.

Artikel 8

1. Handelingen die moeten worden verricht op grond van rechtsinstrumenten waarin het gebruik van een nationale munteenheid bepaald is, moeten in deze nationale munteenheid verricht worden. Handelingen die worden verricht op grond van rechtsinstrumenten waarin het gebruik van de euro-eenheid bepaald is, moeten in deze munteenheid verricht worden.

2. Partijen mogen bij overeenkomst afwijken van het bepaalde in lid 1.

3. Niettegenstaande de bepalingen van lid 1 mag elk bedrag dat in de euro-eenheid of in de nationale munteenheid van een deelnemende Lid-Staat luidt en dat in deze Lid-Staat betaald kan worden door overschrijving op de rekening van de crediteur, door de debiteur in de euro-eenheid of in de betrokken nationale munteenheid betaald worden. Het bedrag mag op de rekening van de crediteur worden bijgeschreven in de munteenheid waarin de rekening luidt, waarbij de eventuele omrekening wordt uitgevoerd volgens de omrekeningskoersen.

4. Niettegenstaande de bepalingen van lid 1 mag elke deelnemende Lid-Staat de maatregelen nemen die noodzakelijk zijn om:

- de muntaanduiding van uitstaande schuld die in de nationale munteenheid luidt, te wijzigen in de euro-eenheid; deze bepaling is van toepassing op obligaties en op in een waardepapier belichaamde schuld;

- georganiseerde markten in staat te stellen de rekeneenheid voor hun operationele procedures te wijzigen van een nationale munteenheid in de euro-eenheid.

5. Andere bepalingen dan die van lid 4, welke het gebruik van de euro-eenheid opleggen, mogen door de deelnemende Lid-Staten alleen worden vastgesteld volgens een tijdschema dat in communautaire wetgeving bepaald is.

6. Nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die verevening, verrekening of methoden met vergelijkbare gevolgen toestaan of opleggen, zijn van toepassing op monetaire verplichtingen, ongeacht de munteenheid waarin deze luiden, indien die munteenheid de euro of een nationale munteenheid is; daarbij wordt de eventuele omrekening uitgevoerd volgens de omrekeningskoersen.

Artikel 9

Bankbiljetten en muntstukken die in een nationale munteenheid luiden, behouden vanaf de laatste dag vóór de derde fase binnen de betrokken territoriale grenzen hun hoedanigheid van wettig betaalmiddel.

Titel IV

EURO-BANKBILJETTEN EN -MUNTSTUKKEN

Artikel 10

Met ingang van uiterlijk 1 januari 2002 brengen de ECB en de centrale banken van de deelnemende Lid-Staten in euro luidende bankbiljetten in omloop. Onverminderd het bepaalde in artikel 15 zijn deze bankbiljetten de enige bankbiljetten die in alle betrokken Lid-Staten de hoedanigheid van wettig betaalmiddel hebben.

Artikel 11

Met ingang van uiterlijk 1 januari 2002 geven de deelnemende Lid-Staten in euro of in cent luidende muntstukken uit, waarvan de nominale waarden en technische specificaties voldoen aan hetgeen de Raad overeenkomstig artikel 105 A, lid 2, tweede zin, van het Verdrag kan bepalen. Onverminderd artikel 15 zijn deze muntstukken de enige muntstukken die in alle betrokken Lid-Staten de hoedanigheid van wettig betaalmiddel hebben. Behalve in het geval van de uitgevende autoriteit en van personen die specifiek in de nationale wetgeving van de uitgevende Lid-Staat zijn aangewezen, is geen enkele partij verplicht voor één betaling meer dan vijftig muntstukken te aanvaarden.

Artikel 12

De deelnemende Lid-Staten zorgen voor adequate bestraffing van vervalsing en namaak van bankbiljetten en muntstukken.

Titel V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

De artikelen 14 tot en met 16 zijn vanaf het einde van de overgangsperiode van toepassing.

Artikel 14

Verwijzingen naar de nationale munteenheden in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangsperiode bestaan, worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid, overeenkomstig de desbetreffende omrekeningskoersen en berekend overeenkomstig de afrondingsregels die in Verordening (EG) nr. [...] van de Raad bepaald zijn.

Artikel 15

Bankbiljetten en muntstukken die in een nationale munteenheid als bedoeld in artikel 6, lid 1, luiden, blijven tot uiterlijk zes maanden na het einde van de overgangsperiode binnen de betrokken territoriale grenzen wettig betaalmiddel; de periode kan door nationale bepalingen worden bekort.

Artikel 16

Overeenkomstig de wetten en gebruiken van de deelnemende Lid-Staten blijven de uitgevers van bankbiljetten en muntstukken de eerder door hen uitgegeven bankbiljetten en muntstukken aanvaarden, met omwisseling in euro tegen de omrekeningskoers.

Titel VI

INWERKINGTREDING

Artikel 17

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Financieel memorandum

De ingediende voorstellen hebben geen gevolgen voor de begroting van de Europese Gemeenschap.

Bijlage: gevolgen voor het midden- en kleinbedrijf

De twee ontwerp-verordeningen hebben rechtstreeks gevolgen voor alle burgers en alle sectoren van de economie. Zij zijn van bijzonder belang voor het bankwezen en de distribuerende handel; burgers krijgen te maken met de directe effecten die de veranderingen op de handel hebben.

De omvang van de aanpassingen aan de nieuwe situatie die ondernemingen zullen moeten doorvoeren, loopt uiteen. Als de overgang niet ruim tevoren wordt gepland zijn de aanpassingskosten voor het midden- en kleinbedrijf naar verhouding wellicht hoger. De Commissie werkt nauw samen met de betrokken sectoren om nauwkeuriger te bepalen waar zich problemen kunnen voordoen.

ISSN 0254-1513

COM(96) 499 def.

DOCUMENTEN

NL 09 10 01

Catalogusnummer : CB-CO-96-524-NL-C

ISBN 92-78-10381-0

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg

31